

ХРИСТИЯНСКА

МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 11-12 ГОДИНА XVI 2007 г.

ЦЕНА 1,00 лв.

РЕДАКЦИОННО

Вминалото с наближаването на 1 януари си съставях в ума списък с цели. Сега знам, че съм вземал погрешни новогодишни решения. Съсредоточавах се върху целите, вместо върху методите. Например изявлението: „Тази година ще живея по-здравословно“ е цел, която не постига абсолютно нищо. Вместо това е трябвало да кажа: „Тази година ще пия една чаша вода на ставане.“ (Виж статията за водата и колата, стр. 13) Това е метод!

В миналото казвах: „Ще намаля стреса.“ Цел. По-добре е: „През годината ще отделям по 10 минути всеки ден, за да стоя мълчаливо и да си припомням, че Бог управлява Вселената.“ (Виж статията „Да установим посоката“ на стр. 6) Метод!

„През 2008 г. ще имам по-близки отношения с Бога.“ Цел. „През 2008 г. ще чета по един Псалм преди лягане.“ (Виж статията за изучаването на Библията, стр. 8) Метод!

Казват, че стресът почти винаги е резултат от „въображаеми пречки пред задобляването на въображаеми нужди“. Излиза, че стресът, който разрушава здравето ми по цял ден, дори не е базиран на реалността! Моята представа за реалността е това, което ме смазва през деня и не ми дава да спя през нощта!

Така че през Новата година няма да си определям нови цели, а ще потърся нови начини да разбера кое е въображаемо и кое е реално. Веднага се сецам за един. Четенето на Библията и търсенето на Божиите цели за мен винаги поставят нещата в правилната перспектива.

Мисля за тези неща още от началото на декември, така че, когато януари дойде, да бъда вече готов. Това е моят метод да върша нещата навреме. Не отлагай за утре това, което можеш да направиш днес.

Весели празници и благословена
Нова година! ХМ

Отново

идва Рождество - възшебното време на годината. Тогава всеки, дори най-скептичният, дълбоко в душата си се надява, че ще стане чудо, че мечтата ще се сбъдне. Един мечтае за богатство, друг - за любов, трети иска просто близките му да са живи и здрави. Но всеки си пожелава нещо лично и съкровено във възшебната нощ, загледал в синецките се снежинки и в бялата тишина навън. И всеки вярва, че желанието му ще се сбъдне.

Нещо във времето по Рождество ни кара да очакваме чудеса. Защо? Нима другите празници и дни не могат да създават чудеса в ежедневието и в сърцето на човека? Нима Бог не прави всеки ден чудеса? И защо въобще очакваме чудо? Не е ли нещо нормално мечтата просто да се случи?

Преди 2000 години също е имало скептици, невярващи и песимисти, но нещо друго е обединявало хората в Израел - очакването на Месия, Спасителя. Всички тези хора са вярвали в Неговото идване и това им е давало възможност да мечтаят за нещо добро - защото те са смятали, че след като се изпълни пророчеството за Месия, на земята ще настъпят по-добри времена. Днес такава обединителна сила трудно може да се роди и да се поддържа и, ако това дори в малка степен става във времето на Рождество, няма да сбъркам, наричайки явлението „чудо“. Но какво точно се е случило преди

2000 години?

На ръба на времето цялата юдейска земя очаквала Този, Който ще даде надежда и изход и ще спаси душите. Пророци от древността говорели за Неговото идване, някои дори предсказвали точното време на рождението Му. Пророк Даниил предсказал, че Христос ще се яви четиристотин и деветдесет години след възстановяването на Йерусалимския храм, а пророк Михей посочил точното място, където цял да се роди - Витлеем, малко градче, недалеч от Йерусалим. Народът препрочитал и повтарял пророчествата, като тръпнел в очакване дали ще се сбъднат. Никой не знаел за благата вест, която Мария вече била получила в храма - че тя ще роди Сина Божий.

В мига на Рождеството в небето пламнала необикновена светлина. Явил се ангел, който съобщил на намиращите се наблизо пастири, че на света е дошъл Спасителят: „И рече им ангелът: „Не бойте се, защото ето, благовестявам ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци. Защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, Който е Христос, Господ. И ето ви белег: Ще намерите Младенец повит, лежащ в ясли“. И внезапно се яви с ангела многобройно войнство небесно, което хвалеше Бога и казваше: „Слава във висините Богу и на земята мир, между човеците благоволение!“ (Лука 2:10-14).

Тази действителна история дава повод за размисъл на всяко разумно същество, защото човек си дава сметка, че именно това Рождество бележи началото на реалното изпълнение на Божия велик план за спасението на всяка душа. План, породен от любов към падналия човешки род. Защото всеки вярващ ще преживее чудото на Божието прощение и търпение, чудото на благодатта, чудото на новорождението, чудото на възкресението и най-великото - чудото на спасението! Рождество е време, когато човек отделя по-голямо внимание на себе си и на вярата си и се отваря за Бога. Ние очакваме чудо, защото преди 2000

години такава се е случило - чудото Един по-велик от всеки човек да ни даде в дар прошка, обещание за грижа в настоящето и надежда за бъдещето. Няма причина то да не се случи и днес - в сърцето на всеки от нас. Дори и у тези, които не чувстват ежедневната опора в Спасителя, тогава се събужда надежда за по-добро, за по-пълноценно и по-красиво бъдеще, изпълнено с мир, щастие и истинска обич.

Това е време, когато човешкото сърце омеква и позволява на надеждата да го завладее. Тогава си позволява да приеме вечните истини и да помечтае - поне за миг. Позволява на въображението да се развихри и на желанието да напират вътре в него. И сега е една от малкото възможности наистина да се отдаде на всичко това. Така намира сили да се бори и да преодолее прегрзсъдъците си. Магнетизмът и обаянието на мечтата се крие именно в борбата, защото тя е нещо далечно и трудно постижимо. Но когато се освободим от прегрзсъдъка, когато свалим маските и бронята, тя се оказва толкова близо до нас, толкова реална, толкова постижима - сякаш се крие зад следващия възел. Индивидът става Човек, който чувства и преживява случващото се с чистотата, присъща на невинно дете. И вече добротата, милосърдието, вярата, надеждата и любовта стават нещо нормално, дори първично познато. И точно тогава мечтата успява да се сбъдне. Не е ли това чудо?

По Рождество стават чудеса! Защото ние не сторим чудо, като дарим с щастие едно малко дете, някой приятел или непознат от улицата - дори като само им подарим усмивка! Тогава техният живот може да се промени. И не е ли именно сега моментът, когато всеки си припомня Божията любов - онази любов, която поражда необяснима и необикновена енергия, която струи навсякъде по света и го прави по-добро място за живеене!

Марти Георгиева е ученичка в 12 клас с профил изучаване на японски език.

Нещо във времето по

от Марти Георгиева

Рождество